ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 27.1.04

ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ / *Του Θανου Οικονομοπουλου*

Τι να... πρωτοδιαλέξεις και με τι να πρωτογελάσεις (αν καταφέρεις και ξεπεράσεις τον θυμό σου, που σου υπαγορεύει να αρπάξεις ένα ματσούκι και να μην αφήσεις τίποτε όρθιο γύρω σου!) από όσα «τρελά», γελοία και υποτιμητικά της νοημοσύνης όλων μας ελέχθησαν στα ραδιόφωνα και τα τηλεοπτικά παραθύρια το περασμένο Σαββατοκύριακο, με αφορμή το σκάνδαλο της «τροπολογίας Πάχτα» – που στην ουσία πρόκειται περί του μείζονος σκανδάλου για το πώς κυβερνάται αυτός ο έρμος ο τόπος, τόσο σε επίπεδο θεσμών και μηχανισμών όσο και σε επίπεδο προσώπων! Ο υφυπουργός Χρήστος Πάχτας, με το ίδιο...«πάθος» που υποστήριζε την ορθότητα και το επιβεβλημένο της τροπολογίας, δικαιολογούσε και την... ορθότητα της αντίδρασης του κόμματος (μάλλον: του Γιώργου Παπανδρέου – για ευνόητους επικοινωνιακούς λόγους...) να τον παύσει και να διατάξει τη διαγραφή των 9 βουλευτών από τις λίστες υποψηφιοτήτων για τις προσεχείς εκλογές! Το γεγονός ότι το ένα του «επιχείρημα» υπονόμευε αυτονοήτως το άλλο, δεν φάνηκε να τον ενοχλεί – του αρκούσε ότι έδινε «πειστικές» εξηγήσεις και απαντήσεις!

Οι προσυπογράφοντες την ύποπτη τροπολογία βουλευτές, με εξαίρεση δύο ή τριών, σχεδόν... δακρύοντες και στα πρόθυρα αποπληξίας προσπαθούσαν να πείσουν ότι εξηπατήθησαν από τον «όφι», προσωποποιούμενο άλλοτε στον κ. Πάχτα («αφού το ζήτησε ο υφυπουργός της κυβέρνησης, τι να 'κανα;») και άλλοτε από κάποιον συνάδελφό τους που «μάζευε υπογραφές» περίπου... ερήμην τους και χωρίς οι ίδιοι να γνωρίζουν τι υπέγραφαν – τέτοια σοβαρότητα και υπευθυνότητα από ταγούς και εκπροσώπους του ελληνικού λαού! Υπήρξαν και εκείνοι (οι... θλιβερότεροι, ακόμη και αν έλεγαν τη μισή αλήθεια – άλλοι δεν είπαν ούτε το 10% της!) που προσπάθησαν να ρίξουν τις ευθύνες «σε κάποιους» (ποιους, αλήθεια;) που πλαστογράφησαν την υπογραφή τους «χωρίς να τους ρωτήσουν...», όταν είναι τοις πάσι γνωστή η κοινοβουλευτική «συνήθεια» (ωραία που λειτουργεί και το Κοινοβούλιο, ο «ναός της Δημοκρατίας», ε;) συνάδελφοι να υπογράφουν τροπολογίες για λογαριασμό βουλευτών «που δεν είναι εύκαιροι», χωρίς ποτέ (μόνο επειδή η υπόθεση δεν εξελίσσεται σε σκάνδαλο!) το θέμα να λαμβάνει διαστάσεις «πλαστογραφίας» και να αναγκάζεται εισαγγελέας να επέμβει στις δουλειές και στον τρόπο λειτουργίας της Βουλής!

Συνεντεύξεις, «παράθυρα», εξηγήσεις, αντιπαραθέσεις, καταγγελίες «ύποπτων μικροπολιτικών μεθοδεύσεων» της Ν.Δ. – όλα τα 'κανε ο παραι τηθείς (στην ουσία: καρατομηθείς...) υφυπουργός Οικονομίας Χρήστος Πάχτας. Αλλά το... αυτονόητο ερώτημα του απλού πολίτη, πώς διηλαδή από τη μια υπεραμύνθηκε της ορθότητος της τροπολογίας και του «αναπτυξιακού» χαρακτήρα της και από την άλλη βρήκε «απολύτως ορθή» την άμεση και σκληρή απόφαση για να... καρατομηθεί ο ίδιος και οι εννέα βουλειπές, δεν κατόρθωσε να το απαντήσει...

Να 'χαμε την τύχη τους! Να ζούμε στη μακρινή Αριδαία και να μπορούμε να απολαμβάνουμε στην ύπαιθρο (με θερμοκρασία περιβάλλοντος -3 βαθμούς!) το μπάνιο μας στον καταρράκτη των φυσικών θερμόλουτρων, με μόνιμη θερμοκρασία 35 βαθμών...

Ηταν και ο κ. Σπύρος Βούγιας, το πάλαι ποτέ «πολλά υποσχόμενο» παιδί της Αριστεράς και της... οικολογικής ευαισθησίας, που πιο έξυπνος από τους άλλους, χωρίς να κρυφτεί πίσω από «υποκλοπές της υπογραφής» του ή «εξαπατήσεις» συναδελφικές, παραδέχθηκε πως συνειδητά υπέγραψε την τροπολογία, ζητώντας... ταυτόχρονα συγγνώμην για το (τυχόν!) «λάθος» του – τι ειρωνεία, ε; Να δεκινάς ως «ανήσυχο μυαλό» της Αριστεράς, της προόδου και της περιβαλλοντικής ευαισθησίας και να καταλήγεις να σου κόβουν ξαφνικά το όποιο «πολιτικό μέλλον» (βασισμένο σε ποιες προοπτικές, αλήθεια;), γιατί έβαλες την υπογραφή σου κάτω από μια οικοκτόνο τροπολογία –φροντίζοντας, όμως, ταυτόχρονα (πού ξέρεις τι... γίνεται στο μέλλον;) να... εξυμνήσεις την απόφαση του οσονούπω νέου ηγέτη της «δημοκρατικής παράταξης» που σε αποκεφάλισε, δηλώνοντας υποστηρικτής του!

Καλά, ο κ. Πάχτας, μόνιμο στέλεχος όλων των «εκσυγχρονιστικών» κυβερνήσεων Σημίτη και αγαπημένο παιδί του πρωθυπουργού και αποχωρούντος αρχηγού του ΠΑΣΟΚ (παρά το γεγονός ότι ο τομέας ευθύνης του, η διαχείριση των κονδυλίων των Β΄ και Γ΄ ΚΠΣ, παρουσίασε όλα αυτά τα χρόνια απαράδεκτες επιδόσεις – στην ουσία καταστροφικές!), δεν γνώριζε τάχατες πως μόλις ένα μήνα πριν, πανομοιότυπη τροπολογία που είχε προταθεί σε νομοσχέδιο αρμοδιότητος του υπουργού Γεωργίας Γιώργου Δρυ είχε απορριφθεί «κάθετα» από τον υπουργό αυτό; Πώς... «δέχθηκε» (στην ουσία: μεθόδευσε να υπάρξει, όπως αποκαλύφθηκε!) να υιοθετήσει την ίδια ακριβώς «κακιά» τροπολογία σε νομοσχέδιο δικής του ευθύνης και μάλιστα χωρίς να ενημερώσει προηγουμένως τον αρμόδιο εποπτεύοντα υπουργό του, τον κ. Χριστοδουλάκη;

Και άντε να πούμε πως ο κ. Πάχτας «δεν ήξερε» ή έστω «δεν θυμόταν» –καλά, με ποιους όρους και προϋπο θέσεις λειτουργεί αυτή η κυβέρνηση, η γραμματεία του υπουργικού συμβουλίου (υπεύθυνη, κατά τον νόμο, για τα νομοθετήματα που εισάγονται προς ψήφιση και τις «υπουργικές τροπολογίες», όπως αποκαλύφθηκε πως στην ουσία ήταν αυτή για το «Πόρτο Καρράς»), που από τη μια... πόρτα διώχνει ως απαράδεκτη μια συγκεκριμένη και πανύποπτη (ως εξυπηρετούσα συμφέροντα «περίεργα» – γι' αυτό δεν έχει πια κανείς την παραμικρή αμφιβολία!) τροπολογία και μέσα σε 20 μέρες την... αποδέχεται και την ψηφίζει από το... διπλανό «παράθυρο»;

Μπορεί να καλύπτεται ο κ. Κοσμίδης πίσω από «τυπικότητες» του είδους «δεν ήταν ακριβώς στις αρμοδιότητές μου...» (ιδίως όταν βοά το ρεπορτάζ για τις ευθύνες που του καταλογίζει για το μπάχαλο και τις προφανείς προεκλογικές επιπτώσεις του το περιβάλλον, αλλά και ο ίδιος ο νέος ηγέτης του κόμματος!) ή είναι δυνατόν και νοητό για τον απλό πολίτη μπροστά σ' ένα τέτοιο ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ σκάνδαλο, ο ακόμη εν ενεργεία πρωθυπουργός να μη βγαίνει ευθαρσώς και να λαμβάνει θέση, να παίρνει αποφάσεις και... κεφάλια και να «καλύπτεται» πίσω από το εσωκομματικό γεγονός ότι έχει παραιτηθεί από κομματικός ηγέτης, κληρονομώντας (χωρίς ακόμη να έχει συνταχθεί η σχετική τυπική«πράξη»!) τη θέση του στον κ. Παπανδρέου, που κλήθηκε να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά, προσπαθώντας να περισώσει ό,τι μπορούσε με τις σκληρές (αν και τυπικά... αυθαίρετες – ακόμη δεν είναι πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ!) αποφάσεις του;

Εμεινε σε κανέναν πολίτη, που παρακολουθεί όλες αυτές τις τελευταίες μέρες τις εξελίξεις και τις αποκαλύψεις των λεπτομερειών ενός σκανδάλου με πολύ ορατές εστίες διεπλοκής και άνομων συμφερόντων, η παραμικρή αμφιβολία πως το «σύστημα», έτσι όπως όχι μόνο «αφέθηκε», αλλά και... καλλιεργήθηκε να αναπτυχθεί και να «καρπίσει», πάσχει στον πυρήνα του, με πολύ συγκεκριμένες ευθύνες –ακόμη και ποινικές!– ανθρώπων που τάχθηκαν με την εκλογή τους στην εξουσία να «φυλάττουν Θερμοπύλες» και να διαμορφώνουν ήθος για την προάσπιση του εθνικού συμφέροντος;

Ολα αυτά τα χρόνια που η διαφθορά, η διαπλοκή, η παράνομη (και με το αζημίωτο!) εξυπηρέτηση συμφερόντων αποτελεί κοινό τόπο στις συζητήσεις από τη... Βουλή μέχρι το τελευταίο καφενείο της χώρας, η στερεότυπη απάντηση που δινόταν από τους «υπεύθυνους» πολιτικούς ταγούς ήταν «να πάτε στον εισαγγελέα, αν έχετε αποδείξεις»! (άσκετα, τώρα, που... κάθε φορά που επενέβαινε κάποιος εισαγγελέας, έσπευδε η κυβέρνηση να τον «κατηγορήσει» για «διατεταγμένη κομματική υπηρεσία» – τα ξεχάσαμε;) – ε, λοιπόν, τώρα που οι ίδιοι «είδαν» (επειδή τους ξεσκέπασε ο Τύπος, επειδή ίσως κοντραρίστηκαν «εσωτερικά» συμφέροντα!) το... χάος και τη ζοφερή πραγματικότητα, αρκούνται σε αποκεφαλισμούς προεκλογικών εντυπώσεων, χωρίς ένα τίμιο και ειλικρινές «συγγνώμην»;

Για να μη γελιόμαστε: αν όλο αυτό το σκάνδαλο, έτσι όπως εξελίχθηκε και με τις αποκαλύψεις που έγιναν (για το παρελθόν της ενδιαφερόμενης ιδιωτικής επιχείρησης, αλλά και τις διασυνδέσεις της με τα συγκεκριμένα πολιτικά πρόσωπα – ενδεχομένως και... με άλλα!) ΔΕΝ συνέπιπτε με την ευαίσθητη προεκλογική περίοδο και τη συγκυρία των εσωκομματικών αλλαγών στο ΠΑΣΟΚ, πιστεύει ειλικρινά κανείς ότι θα επιχειρούνταν τέτοιου είδους «κάθαρση εντυπώσεων» και δεν θα... θαβόταν με τις συνήθεις μεθόδους και δικαιολογίες;